

Zahradní koncert nejen Vladimíra Merty

Napsal uživatel Klokán
Středa, 28 Červen 2006 04:00

Dostala se ke mně informace o příjemné zahrádce jedné kuželny u novoměstských hradeb kousek za Nuselským mostem. Zároveň jsem se dozvěděl, že se tam chystá koncert Vladimíra Merty a jeho hostů, který ještě ve spolupráci s Ivanem Dvořákem pořádalo Sdružení Avalon. Když k tomu připočteme slunečné počasí, neměl jsem pochyby, že bych mohl mít na 13. června lepší plán, než návštěvu uvedené akce.

Samotnému koncertu předcházel hostitelem organizovaný běh dvojic do schodů, který krom běžeckých schopností podráždil i básnické střevo zúčastněných. Tohoto prologu jsem se ale nestihl zúčastnit, a tak se budu věnovat rovnou jednotlivým vystoupením.

Krátce po osmé hodině se na pódiu objevili první hosté večera - trampská skupina **Podobni zvěři**.
Čtveřice vedená Fre

Vladimír Merta s Evou Kriz - Lífkovou

foto: Jiří Plaček - George ©

dy Schubertem spustila směs vlastních i převzatých písní. Především při ryvolovkách se přidávali i diváci. Vystoupení působilo příjemně a energicky. Velkou zásluhu na tom měl určitě i velmi dobře šlapající kontrabas Venci Kupky, který nezapřel, že je mu blízký jazz a muzice se věnuje i v dalších skupinách.

Po přestávce nastoupil před diváky **Vladimír Merta**. Ačkoliv znám řadu jeho desek, na koncertu jsem byl poprvé a tudíž i plný zvědavosti a očekávání. Předem přiznám, že bylo naplněno do sytosti. To, co Merta zahraje na dvanáctistrunnou kytaru, se jen tak nevidí. Navíc nebyl na pódiu sám. Hned při první písni

vítr

*Chtít chytit
se*

přidala s panovou flétnou

Sylva Čekalová

, kterou můžete jinak znát z kapely Lístek. A bylo co poslouchat, až se nechtělo věřit, že tahle

dvojice měla jen jednu zkoušku a vystoupení. Prostě si padli do noty a divákům do ucha. Celkem takhle spolu vystříhli tři nebo čtyři písně a hlavně závěrečného

Dobrodruha

jsem si opravdu užil. Navíc se na jeho konci do ztracena spustil o několik kilometrů dál ohňostroj. Samozřejmě šlo o náhodu, která ale do atmosféry koncertu dokonale zapadla.

Vladimír Merta hrál sám také další písně, které byly mixem od nejstarších až po ty nové. Nechyběly ani písně komentující aktuální morální a společenské dění. Na můj vkus je v téhle rovině Merta až příliš expresivní a přímočarý. Každopádně v ní ale zůstává stále stejný jako před rokem 1989 a dokáže zaujmout. Stírá tak mýtus, že po revoluci přestali mít písničkáři o čem psát. Naopak mi na tomto vystoupení dokázal, že existují výrazná témata, na která lze jasně poukázat a jsou navíc i různorodější. Jen nejsou na první pohled tak dobře vidět.

Dosti filozofování a posuňme se v koncertu k vyhlášení výsledku večerního běhu do schodů. Toto není sportovní reportáž, a tak vás ušetřím časů vítězných dvojic. Už jsem ale uváděl, že se nejen běhalo, ale také se skládaly verše. Každá dvojice měla za úkol vytvořit dvě čtyřverší. Ta nejlepší dílka Vladimír Merta na místě zhudebnil na motiv stylu, který si určili diváci. A musím říci, že jsem se spolu s ostatními diváky dobře bavil.

Ještě stále nebyl ale konec. V poslední části koncertu vystoupila **Eva Kriz - Lifková** a divákům nadělila výlet za hranice v podobě cizojazyčných písní a stylů. Nejčastěji se pohybovala mezi šansony a spirituály. K některým písním jí dělal doprovod i Vladimír Merta a nakonec se přidala i Sylva Čekalová. Pěkně se to celé pod setmělým nebem a nad rozsvícenou Prahou poslouchalo.

Kolem jedenácté už ale skutečně na závěr došlo. Přiznám se, že jsem vůbec neměl pocit, že mám za sebou tříhodinový koncert a rozhodně jsem své návštěvy nelitoval. Jak jsem se později dozvěděl, spolupráce se zalíbila i hlavním protagonistům a už jsou pro podzim naplánována další vystoupení. Vladimír Merta si tak zahraje 31. října opět se Sylvou Čekalovou v Trojické a v listopadu se Sylva setká na pódiu i s Evou Lifkovou v Salmovské. Pokud jste tedy nebyli na zahrádce kuželny v Horské, budete mít určitě možnost sami posoudit, zda byla má spokojenost na místě nebo ne.